

Zpravodaj

2/2005

KOLPINGOVA DÍLA ČESKÉ REPUBLIKY

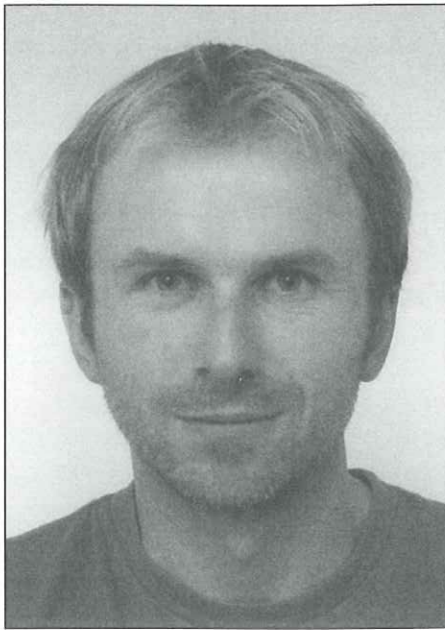
"Ad sum – zde jsem – připraven sloužit!"

Světové setkání
mládeže

Slovo šéfredaktora

Draží čtenáři,
po delší době se Vám dostává do rukou další číslo našeho Zpravodaje. Jeho velká část je věnována Světovému setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem. Myslím si, že neuškodí ani nyní, již několik měsíců po jeho skončení, připomenout si tuto velkolepou akci. Zajímavý pro nás bude především pohled mladých z českých Kolpingových rodin, kteří v Kolíně nemohli chybět.

Další podstatná část tohoto čísla je věnována letním aktivitám Kolpingových rodin, především pak fenoménu, jakým jsou letní tábory. Ty si zasluhují zvláštní pozornost, protože jejich počet vzrostl oproti loňskému létu na dvojnásobek! Přidám-li ještě úctyhodné číslo 780, značící počet účastníků táborů, je jasné, že naše dlouhodobá a vytrvalá práce s dětmi přináší zasloužené ovoce.

Doufám, že si při čtení tohoto čísla každý z Vás přijde na své a další Zpravodaj, s novinkami ze života Kolpingova díla v České republice, na sebe již nenechá tak dlouho čekat.

Michael Kubík

OBSAH

Úvodník	2
Kterak bítešská omladina objevovala Kolín nad Rýnem	3 - 4
Kolping pozdravil papeže Benedikta XVI.	4
XX. setkání mládeže 2005 - Kolín nad Rýnem	5 - 6
KR Měřín - Jak jsme objevovali Kolín nad Rýnem	7
KR Velká Bíteš	8 - 9
Posvátná Znamení na cestách	10 - 11
KR Velká Bíteš - minitábor v Březí	12 - 13
KR Štítary - přešel letních táborů	14 - 15
KR Velká Losenice - tábor Brloh 2005	16 - 17
Byla tam i TV NOHA	18
KR Blansko - soustředění leteckých modelářů	19
Kolpingovo dílo bilancovalo letní tábory	20
KR Kunštát - letní tábor 2005	21 - 22
KR Kunštát - farní opuč do Medžugorie	23 - 25
KR Kunštát - křesťané se musejí setkávat i jinde než v kostele	25
Štrasburk 2005 - studijní seminář	26 - 27
Sociální zařízení jsou zvláštním potenciálem	28
„...na cestě ke svatořečení A. Kolpinga“	29
KR Dobrá Voda - tábor Zálesí 2005	30
Kontinentální shromáždění Kolpingova díla Evropa	31 - 33
Akce, na kterých byste neměli chybět	36

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.,
telefon: ++ 420 - 566 620 207, 566 585 010, fax: ++ 420 - 566 585 020, www.kolping.cz, kolping@kolping.cz
Evidenční číslo: MK ČR E 11096

Kterak bítešská omladina objevovala Kolín nad Rýnem

Přes deset mladých lidí z Velké Bíteše se rozhodlo zúčastnit se dvacátého světového setkání mládeže s papežem v německém Kolíně nad Rýnem, z toho sedm jako volentéři. Pravděpodobně víte, že slovo volentér znamená dobrovolník. Připojili jsme se proto k dalším 27 000 mladých, kteří se rozhodli napomoci ke zdárnému průběhu setkání. Úkoly pro pomocníky byly rozmanité - od doprovázení postižených lidí, přes ubytování poutníků, vydávání jídla, podávání informací, až po zdravotnickou podporu.

Naše skupina byla přidělena ke Kolpingovu dílu, což jsme považovali za velké štěstí, protože nás celkem u Kolpingu pracovalo možná něco okolo stovky lidí, přičemž členů Kolpingových rodin bylo na setkání jako volentérů mnohem více. Adolph Kolping se narodil v Kerpenu, což je vesnička blízko Kolína, a je pochován přímo v Kolíně v kostele minoritů, kde má náhrobek a pamětní desku. Při naší návštěvě zkrášlovaly kostel tabule s informacemi o Kolpingově životě, o jeho odkazu a blahorečení. Před kostelem bylo malé náměstíčko, na kterém stála i velká budova, kde se nacházelo sídlo německého Kolpingova díla.

A co že jsme tedy dělali? Členové německého Kolpingu měli nachystaný bohatý program. Na náměstíčku, které bylo jen několik kroků od kolínské katedrály, vyrostlo centrum pro setkávání, kde bylo místo na posezení, na pódiu hrála neustále hudba, ve stáncích si hosté mohli koupit placky k zakousnutí nebo kávu k občerstvení, v jiném stanu byli františkáni, u nichž si lidé mohli vyřezat typický františkánský kříž nebo se dozvědět mnoho o jejich aktivitách. Ani sportovně založení poutníci tu nepřišli zkrátka: mohli se utkat ve fotbale. Nikoliv ovšem obyčejném - vedle kostela se nacházela zvětšenina stolního ručního fotbalu - "kalča" - lidé se připoutali za ruce k dlouhým tyčím a snažili se dát soupeři gól. Pohybovat se museli samozřejmě stejným směrem všichni lidé na jedné tyči.

My jsme pracovali ve stánku s kávou - tam jsme měli za úkol připravovat a prodávat kávu, kapucino a espresso. Káva Tatico pocházela z Mexika a byla součástí projektu Fair Trade. To znamená, že byla nakupována za cenu, která je pro mexické producenty únosná a není diktována státy vyspělého světa. Přesto poutníci nemuseli sahat hluboko do kapsy, aby si mohli vychutnat její vůni a chuť - prodávala se za sympatických 50 eurocentů. Tato práce nás velice bavila, nabízela mnoho příležitostí popovídat si s poutníky i místními lidmi, a rozhodně jsme se nenudili. V Kolpingově domě o nás bylo vzorně postaráno, měli jsme k dispozici vlastní místnost, kde byl vždy dostatek jídla.

Takto jsme strávili několik hodin denně od pondělí do pátku. Zbytek dne, kdy jsme nepracovali, jsme měli volný a mohli jsme si vybrat z opravdu široké nabídky aktivit. V dopoledních hodinách probíhal program v českém národním centru v kostele sv. Anežky, což je druhý největší kostel v Kolíně. Účastníci tam naslouchali promluvám našich biskupů, zpěvným písničkám brněnského sboru

mládeže, bavili se při programu navčičeném českými dobrovolníky a v neposlední řadě se účastnili české mše svaté. V odpoledních hodinách se na mnoha místech nabízely nejrůznější aktivity - koncerty, debaty, dílny, duchovní programy, divadelní a filmová představení, taneční párty, sportovní utkání a mnoho dalších. Jako poutníci jsme měli rovněž zvýhodněný vstup do muzeí, galerií a jiných kulturních institucí v Kolíně a okolí. Někde bylo vstupné výrazně snížené, jinde úplně zdarma.

Kterak bítešská omladina objevovala Kolín nad Rýnem

Naše práce skončila v pátek, proto jsme se mohli bez problémů zúčastnit programu na Marienfeldu, kde se konalo hlavní setkání se Svatým otcem. Celý sobotní den byl vyhrazen k dopravě poutníků na místo. Samotný přesun byl velký zážitek, protože k cíli ze všech stran proudily neuvěřitelné zástupy poutníků, které nebraly konce. Do večera se nás na Mariánském poli sešlo na 800 000. Se západem slunce přijel na obrovskou pláň i Benedikt XVI. vítaný potleskem a mohutným skandováním "Benedetto, Benedetto!" Večer s námi prožil vigílii - pobožnost skládající se ze zpěvů, chval,

žalmů, svědectví, čtení z písma, promluvy papeže, přímluv, adorace a závěrečného pozhánání.

Po chladné noci program celého setkání vrcholil tříhodinovou mší svatou slouženou papežem s účastí přes jeden milion věřících. Po jejím skončení se poutníci plní dojmů a zážitků rozjeli do svých domovů. Nás však čekala následující den ještě závěrečná bohoslužba pro volontology sloužená kolínským arcibiskupem Joachimem Meisnerem. Pro mě osobně byla, spolu s úvodní mší pro dobrovolníky, jedním z největších zážitků setkání, protože při obou bohoslužbách byla cítit obrovská radost a nadšení účastníků.

V Kolíně jsme zažili mnoho nádherných chvil, seznámili jsme se s věřícími lidmi z celého světa a účastnili se na skvělé atmosféře, která v Německu během setkání panovala. Lidé se všude na sebe usmívali, mávali vlajkami, dávali se do řeči na ulicích, v metru, ve frontě na jídlo i na záchody. Každý si v bohatém programu mohl najít přesně to, co se mu líbilo. Jsem velice vděčný, že jsem se setkání mohl zúčastnit a už přemýšlím, jak to zařídit, abych se dostal za tři roky do Sydney v Austrálii, kde se budou konat další, v pořadí už jednadvacáté světové dny mládeže.

Jan Kratochvíla, KR Velká Bíteš, jan.kratochvila@seznam.cz

PS: Fotografie ze setkání najdete na stránkách Kolpingovy rodiny Velká Bíteš: www.krvelkabites.kolping.cz a na oficiálních stránkách setkání: www.wjt2005.de

Kolping pozdravil papeže Benedikta XVI.

Srdečněji již papež Benedikt XVI. nemohl být přivítán. Nespočet Kolpingových praporů na budově generálního sekretariátu a před ní to jasně dokazoval.

Papež prožil Světový den mládeže jako "explozi radosti". Jásot, potlesk, hudba, tanec, zpěv a mávání praporů ze všech zemí - celý den se v Kolíně a jeho okolí táhl v nevázané euforii.

Jízda kolem budovy Kolpingova díla nebyla žádná náhoda. Papež chtěl tímto gestem uctít patrony Světového dne mládeže a jeho jediná plánovaná cesta papamobilem tak vedla také kolem místa působení (Minoritského kostela) a památníku blahoslaveného Adolpha Kolpinga - patrona Světového dne mládeže.

(převzato z měsíčníku Kolpingblatt)

XX. setkání mládeže 2005 - Kolín nad Rýnem

Každoročně pořádá Kolpingova rodina z Prahy 8 česko-německé setkání mládeže (Praha - Leipzig). V letošním roce jsme spojili tradici s přípravou na XX. setkání mládeže v Kolíně a přijali jsme pozvání na "Tage der Begegnung" do Lipska, kde se sešlo několik stovek prvních účastníků z celého světa.

Na místo jsme dorazili 10.8. odpoledne, kde nás na nádraží uvítal organizační tým a věřte nevěřte, také štáb regionální televize. Po poskytnutí rozhovoru a obdržení tašky s informacemi jsme se přemístili do jedné z místních farností, kde si nás farníci rozdělili po dvou do rodin.

Byl připraven následující program:

Turistický den - ranní bohoslužba, prohlídka města, návštěva Památníku bitvy národů, společná večeře, večerní setkání s mladými Kolpingy

Den sociální angažovanosti - ranní bohoslužba, promíchání s francouzskými přáteli, pomocné práce na sociálních projektech (např. návštěva zoo s duchodci, malba na zeď s duchovním poselstvím, stavba lávky, úprava parků, odstraňování grafitů, sběr potravin pro bezdomovce před obchodákem apod.), hudební festival

Den s biskupem - ranní bohoslužba, hudební festival, bohoslužba s biskupem (Joachim Reinelt) na náměstí pro všechny účastníky, oficiální zakončení na náměstí s hudbou a tancem, poděkování a večerní zpěvy z Taizé v kostele

Den ve farnosti - ranní mše, předání darů pro farnost, celodenní picknick se zábavným programem, rozloučení s lipskými přáteli

Nanebevzetí Panny Marie - ranní bohoslužba, společný odjezd z Lipska do Kolína/Bonnu/Düsseldorfu

Z české skupiny, která byla v Lipsku, jsme jely na setkání mládeže do Kolína pouze my dvě. Ubytovány jsme byly v Bonnu u našich přátel. Ještě ten samý večer jsme se zúčastnily hudebního programu, který se konal na louce vedle bonnské Rheinische Friedrich- Wilhelms univerzity a těšily

se na 1. mezinárodní parlament Kolpingovy mládeže, který se konal druhý den.

V úterý jsme se sešli s Kolpingy ze všech kontinentů, abychom se zabývali ožehavým tématem "Globalizace-hrozba nebo příležitost?". Zástupci jednotlivých frakcí (Afrika, Asie, Evropa, Latinská Amerika) přednesli své referáty, které se svými postoji k tématu často hodně lišily.

Narcis Rwegoshora z Tansánie vyzval všechny katolíky, aby se podíleli na rozhodovacích politických procesech. "Naprostě důležité je otevření trhů pro

všechny zemědělece našeho kontinentu. Když se to podaří, budou moci konečně naši pěstitelé prodávat své produkty za spravedlivou cenu."

Cesar Muthu z Indie zase zdůraznil význam vzdělání, kvalifikace a spolkového způsobu života asijských členů Kolpingova díla, které jim pomáhá lépe čelit konkurenci a zprostředkuje pojištění a solidární pomoc v případě úmrtí živitele nebo jiné náhlé nouze.

Sandra Cerreno z Kolumbie požadovala za Latinskou Ameriku rozvoj kampaní na podporu drobných podnikatelů,

XX. setkání mládeže 2005 - Kolín nad Rýnem

místních iniciativ a vzdělávání pro civilní občanskou společnost.

Livia Balaszova ze Srbska viděla v globalizaci spíše šanci než ohrožení. "Vytváří blahobyt, zmírňuje chudobu a podporuje lidská práva. V neposlední řadě pomáhá politickému působení na změnu poměrů a umožňuje mezinárodní výměny mládeže."

Následně proběhla diskuse jednotlivých světadílů. Na závěr podepsali mladí účastníci společnou rezoluci, ve které se mimo jiné praví: "Očekáváme a požadujeme, aby se člověk v globalizačním procesu nestal obětí narůstající vzájemné závislosti. Stavíme se za sociální spravedlnost, svobodu a lidská práva." Úplně nakonec nás ještě podpořil nejvyšší duchovní správce Kolpingova díla monsignor Axel Werner slovy: "Rozvojová pomoc se musí zvýšit, nikoliv snížit. Chudé země potřebují pomoc při vzdělávání a absolutní odpuštění všech dluhů."

Večer se konala zahajovací bohoslužba s biskupy (Meisner, Lehmann, Bode) ve všech třech městech setkání (Bonn, Düsseldorf, Köln), po níž následoval oficiální zahajovací festival.

V Kolíně na Kolpingplatz probíhal celý týden program pořádaný Mezinárodním Kolpingovým dílem. Vystupovaly zde hudební skupiny z různých států, byla možnost navštívit kostel s hrobem Adolpha Kolpinga, napsat osobní vzkaz pro papeže Benedikta XVI. do knihy, která mu byla posléze darována, informovat se o Kolpingově díle a zakoupit si různé produkty s logem Kolpingova díla. Prodávala se zde mexická káva, jejíž část ceny byla použita jako příspěvek Mexiku.

Ve středu jsme navštívily "Musik- Picknick" v Bonnu, který se konal ve více částech města. Zakončen byl opět na louce Hofgarten, kde jsme se sprátelily s početnou skupinou Kolpingovy mládeže z Rumunska.

Čtvrtek byl prvním dnem, kdy jsme měli možnost setkat se s papežem. Celý

den jsme strávily na Kolpingplatz, kde naši přátelé z parlamentu představovali chilskou hudbu a národní tance. Krátce po sedmé hodině měl kolem Kolpingova domu projíždět papež v Papamobilu, proto jsme již v podvečer zaujaly místo u silnice. Nikomu se nechtělo tři hodiny nečinně čekat, a tak se většina připojila ke skandující italské skupině, která zajistila výbornou atmosféru. V půl osmé se všichni dočkali a měli možnost vidět Benedikta XVI., my měly to štěstí z druhé řady.

Pátek jsme prožily poklidněji, ve všech třech městech se opět konaly festivaly. V Bonnu před radnicí vystupovala např. italská a po ní peruánská kapela.

V sobotu kolem poledne jsme vyrazily vlakem směrem k Marienfeldu. Z vlakové stanice jsme musely ujít přibližně 4 km. Mile nás překvapila ochota místních lidí, kteří se shromažďovali podél cesty, vítali nás a nabízeli zdarma drobné občerstvení. V areálu nám dlouho trvalo se zorientovat. Když se nám to trochu povedlo, vydaly jsme se hledat našich pár přátel z Traunsteinu. S nimi jsme sledovaly na obrazovce příjezd papeže a část vigílie. Většina účastníků zde nocovala, my se však vrátily do Bonnu a ráno jsme vyrazily na bohoslužbu, opět na Marienfeld. Bohoslužba trvala od 10 do ca. 13 hodin. Její průběh patrně většina z vás sledovala ve větším pohodlí doma u obrazovek, přesto právě prožívané nepohodlí ještě umocňovalo sílu jednoty celého shromáždění.

Po skončení bylo na programu hudební doznívání, během kterého začali přítomní opouštět areál, s čímž pravděpodobně organizátoři nepočítali, protože nastal velký chaos. Místo jedné hodiny nám cesta k nádraží trvala dvě a půl hodiny, poté jsme se ve vesnici dozvěděly, že vlakové nádraží je přeplněné a zavřené. Měly jsme tři možnosti: vydat se pěšky k jednomu ze dvou nádražích vzdálených 5 a 7 km, anebo čekat na otevření místního nádraží. My se rozhodly čekat a dobře jsme udělaly, během několika minut byla totiž přeplněna i druhá dvě nádraží. Po další hodině a půl jsme se dostaly k vlaku.

Tímto dnem oficiálně skončilo XX. setkání mládeže v Kolíně.

Myslíme si, že nejen pro nás dvě, ale i pro většinu zúčastněných, byly oba dva týdny výjimečným zážitkem, který by stálo zato zopakovat. Nadchla nás atmosféra mezi účastníky, poznaly jsme města obou setkání a příjemně překvapil pozitivní přístup místních obyvatel.

Anna Zemanová a Marie Stieberová,
KR Praha 8

KR Měřín - Jak jsme objevovali Kolín nad Rýnem

15.8.-21.8. se uskutečnilo celosvětové setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v Německu. Naše Kolpingova rodina Měřín tam určitě nesměla chybět.

Jako reprezentanti Kolpingova díla ČR jsme byli vybaveni praporem, tričkama nebo čepicemi...

Potkali jsme spoustu mladých lidí z celého světa a také jsme poznali spoustu dalších Kolpingových rodin, asi nejzajímavější byla KR z Dominikánské republiky, ale i z Brazílie, Německa nebo USA...s některými stále udržujeme velmi přátelské vztahy: Mimo náš společný program musím zmínit mj. ZOO, hudební festival Kolpingových rodin, nebo návštěvu hrobu A.K.

Vyvrcholením celého setkání byla mše svatá na Marienfeldu.

Nashledanou v Sydney v roce 2008 ! :-)

KR Velká Bíteš

Na jaro byla připravena dvě odpoledne, která děti velmi dobře znají. Pořadatele již tradičně provázely obavy, aby na připravované akce vyšlo přijatelné počasí.

Závody na kolech

proběhly 8.května 2005. Přestože foukal velice silný vítr, sešlo se asi 20 odvážlivců, kteří se nebáli poměřit své síly jak s poryvy větru, tak s ostatními soutěžícími. Byly obsazeny všechny kategorie od předškoláků až po zástupce druhého stupně ZŠ. Tento rok se kromě tradičního okruhu u nové školy přidala také jízda pomalostí, což bylo v tom silném větru opravdu velmi náročné. Ani letos se závody neobešly bez drobných odřenin, ale zaslouženou odměnu si odnesl každý.

Pohádkový les

Druhá akce se uskutečnila 5.června 2005, a protože je to po dni dětí, mnozí si už domysleli, že šlo o Pohádkový les.

Na startu u mateřské školky na náměstí se sešlo asi 140 dětí. Každé dostalo startovní kartičku, na kterou muselo letos získat za splnění úkoly 8 razítek. První stanoviště hned za startem obsadil utíkající koblížek. Po

splnění úkolu děti také každé jeden dostalo, ale prý neutekl nikomu a mohly si na něm pochutnat. U školy je čekal hádající se mlynář s rybářem a spousta koloběžek, na kterých si děti přijely pro razítko. Pod kopcem přesvědčovaly tři princezny svého královského otce, jak moc ho mají rády a u potoka pomáhaly děti vodníkovi zachraňovat ryby. Oproti předešlým létům se skupinky letos nevydaly ke mlýnu, ale na druhou stranu ke splavu, u kterého už čekali Křemílek a Vochomůrka, kteří se dětem chlubilí svými vynálezy. Neuměli s nimi však zacházet a vždy se při jejich používání nějak potloukli. Kousek od nich v lese číhali na děti 3 strašidelní čerti a chtěli odnést do pekla Dorotu Máchalovou. Naštěstí mezi dětmi nikdo takový nebyl, takže obrovský kotel, kromě zeleniny, zůstal prázdný. Na dalším úseku děti narazily na perníkovou chaloupku, ale perník už snědli Jeníček s Mařenkou. A u prvního mlýna,

KR Velká Bíteš

kde letošní trasa končila, pomáhaly děti Popelce přebírat hrách, neboť macecha a Dorinka nechtěly, aby šla na ples. Protože jsme nenašli vhodné místo pro táborák, tento se nekonal. Aby děti nebyly ošizeny, za své splněné úkoly dostaly zmrzlinu v Café Jana u Blažků.

Kolpingova rodina děkuje sponzorům a všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celého odpoledne. Zvláště oceňujeme odvahu a výkony malých herců, letos dokonce tři předškoláků.

Výtvarná soutěž 2005

Na jaře tohoto roku probíhala pod patronací Kolpingovy rodiny Velká Bíteš výtvarná soutěž pro děti na téma "Velikonoce". Děti tvořily své obrázky doma, po odevzdání byly výtvary rozděleny podle věku dětí do čtyř kategorií. V první věkové kategorii - děti do šesti let zvítězila Liduška Fousková s obrázkem, kde nakreslila výjev z křížové cesty Ježíše s Veronikou. Ve druhé kategorii dětí do devíti let byli za první místo odměněni Ivuška Rambousková a Petřík Mašek za jejich společnou koláž opět s tématem křížové cesty. Ve třetí kategorii dětí do dvanácti let se na prvním místě umístila Evička Nováčková s obrázkem bítešského kostela s velikonočním popředím. Výherci byli

náležitě odměněni a všechny obrázky byly vystaveny na nástěnce v přední části bítešského kostela.

Za Kolpingovu rodinu
Velká Bíteš Ludmila Fatěnová

PS: Fotografie z obou akcí najdete na internetu na adrese
www.krvelkabites.kolping.cz.

Posvátná Znamení na cestách

Motto z jednoho sv. Kříže na Vysočině:
"Poutníče zde málo stůj,
Rány moje rozvažuj.
Léta tvoje hynou,
Rány moje kynou."

Cesty poutníků a pocestných ubíhaly kdysi kolem posvátných Znamení, připomínek věčnosti i tajemné přítomnosti a ochrany Boží na všech našich cestách. Kříže, Boží muka, kapličky i Piety vyznačovaly topografii krajiny zároveň se stromy, které v letním parnu poskytovaly chladivou úlevu pocestným i žencům na blízkých polích. Dokonce i osobní tragedie se proměňovaly tajemnou mocí Boží, jak o tom svědčí mnohá znamení smírčích křížů, vytesaných do břemene velkých balvanů na cestách lidských příběhů. Znamení pozemského břemene a tragédie- těžký, k nepohnutí těžký kámen je odlehčen a překonán tajemnou mocí posvátného Znamení, mocí, která dává vstoupit nevinné oběti i viníkovi do blízkosti Boží lásky ve velkém smíření a očekávání věcí příštích. Tesaný kříž jakoby pronikal balvan viny, břímě utrpení postižených a znicotňoval zlobu,

nenávisť i touhu po pomstě. To vše se děje v srdci, které toto Znamení přijme a pochopí.

Také válečné pomníky a posvátná Znamení na hrobech jsou stálými a živými připomínkami vykoupeného utrpení člověka, oběti pro druhé. Není snad města či vesnice, kde bychom se s nimi nesešli.

(Apoštolovi Petrovi, když utíkal před tíhou odpovědnosti z Říma, postavil Znamení Kříže do cesty sám Kristus i s odpovědí na apoštolovu otázku : Kam kráčíš, Pane? - A Petr se znovu obrátil, aby ve Věčném městě naplnil svůj úděl)

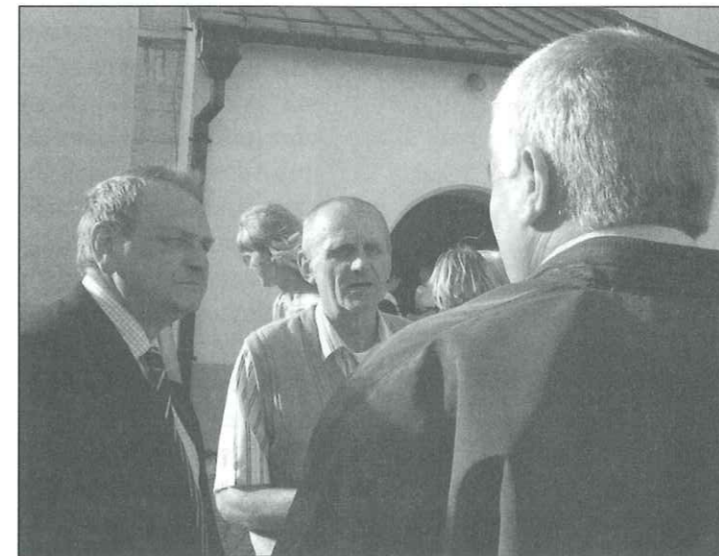
Všechna tato posvátná Znamení zůstávají - až na výjimky -

většinou na svých původních místech. Občas ale - z nedostatku pochopení pro vztah symbolu k danému místu se nalezne nevědomec, který díla předků ničí, krade nebo bezdůvodně přemisťuje, jako třeba za první republiky svatojanské sochy a mariánské statue, nebo ve Žďáře po r. 1968 velký pomník obětem I.světové války sochaře Julia Pelikána. Ze žďárského náměstí byl odšibován nejprve ke hřbitovu, poté do bezvýznamného místa, tvořícího jenom zelený pruh mezi místní silnicí a domky. Boží topografie však již dávno a předem vymezila místo pro zakořenění oněch posvátných Znamení a vytvořila prostor zvláštního genia loci podobně, jakým vyznačuje naše nejposvátnější poutní místa a kostely, kde se člověk a země důvěrně stýkají s Trojjediným Bohem a Jeho služebníky. Je zvláštní, že i zeměměřiči trvají neoblomně na umístění oněch Znamení; i oni mají své důvody.

Co se ale děje se cestami dnes? Lidé hledají nové přímé trasy, zavrtávají se pod hory a kopce, nacházejí cesty i pod mořským dnem, létají častěji vzduchem, plaví se po mořích a podnikají dlouhá putování po dálnicích. Spěchají stále rychleji. Tak se stává, že míjejí Znamení, aniž by si jich povšimli. Je tomu tak i v okolí Žďáru. Za nádrží Staviště spatříte siluetu posvátného Kříže hluboko v poli a můžete jenom domyslet rozoranou cestu, kterou z blízké samoty putovali lidé do města. Scelení polí přineslo hned dvojí ránu: Zmizely remízky a meze se šípkovými keři, křepelkami, jeřáby, hady, ptáky a mnoha jinými tvory a ovšem také člověk ztratil ze zorného pole nejen symbol, ale podstatnou

Posvátná Znamení na cestách

část svého vnitřního obzoru. Podobně je tomu za svatojanským poutním kostelem na Zelené hoře cestou k Vysokému. Také tam je ukryt v zeleni starých stromů u rybníka kříž, který pocestný zahlédne z blízké silnice jen stěží. Jinde, jako na polní cestě kolem Sázavy z Okružní ulice k Bouchalkám, byla povalena Boží muka, kvalitní architektura raného baroka 17.století z produkce místních kameníků, jejichž jména jsou určitě zapsána v nebi. Jiná Boží muka byla ukradena na rozcestí k Polničce, některá ještě našťastí zůstala péčí žďárských farníků, kteří je zachránili u místního hřbitova. - Užívám příklady ze svého okolí, ale vy čtenáři jistě sami znáte mnohé jiné z území celé republiky. - Tak jako se zájem mnoha lidí o Boží přítomnost změnil ve lhostejnost, posunul se i jejich pohled na posvátná Znamení. Jsou jim buď prostředkem krádeže a následného kšeftu, nebo si na nich vybijí svoje zlosti. Jinde se posvátná Znamení zcela míjejí s cestami člověka a zarůstají polozapomenuta v křoví. Hluboký symbol a připomínka skutečnosti, že člověk často volí přímé cesty k pozemským cílům, takové ty bez skrupulí a ignoruje nezákladnější příkazy Tvůrce. Ztrácí paměť a tak mu uniká dědictví předků. Bylo by dobré přenést svoji historickou a místní paměť do srdce, abychom se zbytečně a žalostně neochudili a abychom my a naši potomci nemuseli postávat marně jako zlí žebráci u Božích bran. Dokud jsme ctili posvátná znamení a uchovávali v paměti a srdci dědictví otců, stávala se krajina krásnější: Přirozeným způsobem,

Petr Peňáz, nestor žďárského intelektuálstva, v družném hovoru se starými spolubojovníky ze ŽDASu a zároveň spolufarníky; a sice zleva Jan Kasal, Petr Peňáz a Václav Dobrovolný před farním kostelem sv. Prokopa ve Žďáře nad Sázavou.

z vděčnosti ji zkrášlily stovky, snad tisíce posvátných znamení. Teprve když člověk z hříšné hlouposti opouští Tvůrce, ignoruje a ničí Jeho znamení, teprve potom dochází k absurdním situacím: Musíme chránit sami před sebou alespoň část krajiny, musíme vymýšlet ty a ty Chráněné krajinné oblasti, chránit vody našich říček a lesy našich hor. Místo nových posvátných znamení, které byly současně znamením kulturnosti svých tvůrců, spatříme znamení nová, taky názorně ilustrující kulturnost současnosti: Cedule a patníky, kterými jsou vymezeny hranice chráněné krajinné oblasti. Cedule a patníky, absurdně říkající: Alespoň tady se člověče chovej trochu slušněji ve vztahu ke krajině, k lidem i k přírodě! Co dříve bylo samozřejmostí, dnes po nás vyžaduje úřední cedule, vytvořená z vůle lidu. Ano, zvůle lidu má co chtěla: cedule místo posvátných znamení. Posvátná Znamení jsou ale nekonečně více než cedule, příkazující turistům a řidičům, jak se máme chovat. A tak spatřujeme další paradox: Čím více napřimujeme naše nové silnice, tím více novodobých posvátných Znamení kolem nich přibývá. Lidé spěchají příliš a disharmonický život jim bere potřebné soustředění na nejvýznamnější a poslední cíl: na spásu před Tváří Boží. A najednou se před Ní ocitá kolem patnácti set našich bližních ročně a nové smírčí křížky a jiné pomníčky se jmény a daty osobních a rodinných tragédií vyrůstají kolem silnic jako houby po dešti- nová znamení, němí svědkové našich opakovaných tragédií. Nebylo by lépe přibrzdit a zajet na hlubinu?

Také pro tuto inspiraci je spravedlivé rozloučit se se čtenářem slovy, která na začátku tohoto příspěvku zmíněný kříž vkládá pocestnému do úst : "Pochválen buď Pán Ježíš Kristus."

O slavnosti Nejsvětějšího Srdce Páně L.S.2004.

Váš Petr Peňáz

Po cestách Konstantina a Metoděje aneb minitábor v Březí 2005

Letošní dva farní tábory měly u dětí i vedoucích takový úspěch, že jsme se rozhodli pro malý bonus ve formě týdenního společného pobytu na faře ve Březí.

Pro některé vedoucí tento tábor začal daleko dříve než pro děti. Bylo totiž nutné uspořádat několik brigád, aby byl náš nový společný domov obyvatelný. Pod vidinou brzké odměny - ve formě pěkně strávených chvil s našimi malými táborníky - šla práce od ruky a dílo se zdařilo. I přes naši velkou motivaci bychom však sami na mnoho nestačili, a tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří pomáhali.

Všechno vypuklo předposlední srpnové úterý. Po odpoledním příjezdu do Březí jsme chvíli nechali děti zabydlet se, a poté si s nimi zahráli pár seznamovacích her. Následoval táborák - a co se nestalo... Ocitli jsme se v Byzanci u Michala III. a přišel mezi nás posel od knížete Rastislava s důležitou prosbou, aby jeho národům poslal učitele, jenž by byl schopen vyložit jim pravou křesťanskou víru v jejich vlastní řeči. Pro tento úkol byli zvoleni Cyril a Metoděj, a z nás se měli stát jejich pomocníci.

Hned následující den jsme se tedy vydali na Velkou Moravu. Během tohoto putování jsme zdolávali mnohé překážky, plnili rozličné úkoly, dokonce jsme byli přepadeni, avšak společnými silami jsme vše překonali a došli k cíli. Při setkání se zdejšími obyvateli jsme opravdu pochopili naše poslání. Nejprve nás udivilo, že mají oblečení naruby a nebyli učešani. Jenže oni dokonce neuměli ani příliš dobře mluvit, vůbec neznali písmo a o víře zde vůbec nemohla být řeč. Tolik jsme je toho chtěli naučit, že na to jeden den nemohl stačit. Naše kroky končily u knížete Rastislava, jenž nás vřele přivítal.

Naším dalším nelehkým úkolem bylo vytvoření hlaholice, jakožto písma slovanského, aby bylo možno překládat nejpotřebnější liturgické knihy do slovanského jazyka. My, pomocníci Cyrila a Metoděje, jsme v lese našli lístečky. Na každém bylo písmenko v hlaholici a jeho ekvivalent v našem písmu. Nestačilo je však najít a jen tak sebrat. Děti byly ve družstvech kousek od lesa, po jednom běhaly k lístečkům, písmena v hlaholici si musely zapamatovat a po návratu ke družstvu teprve zapsat. Když jsme měli všechna písmenka, mohli jsme se pustit do vyluštění dopisu, jenž jsme obdrželi, a dokonce jsme mohli sami v hlaholici začít psát.

Vzdělanost, která se díky písmu mohla na Velké Moravě rychle šířit, však nebyla jedinou hodnotou, jíž jsme se měli věnovat. Neméně důležitá byla otázka víry. Cyril a Metoděj přeložili do slovantiny Písmo svaté a zavedli slovanský jazyk i do bohoslužby. Naším úkolem zase bylo zvelebování míst, u nichž by se mohli Moravané

Po cestách Konstantina a Metoděje aneb minitábor v Březí 2005

modlit. V našem blízkém okolí jsme našli tři kříže, jež jsme měli očistit a vyzdobit. To se nám zdařilo a mohli jsme ulehnout k pokojnému spánku. V noci jsme však dostali tajné hlášení, že se v naší blízkosti odehrává porada franských knížat. S velkou obezřetností jsme se vydali na výzvědy a co jsme nezjistili!? Knížata v čele s vévodou Karolmanem chtěla prohlásit staroslověnskou liturgii za neplatnou a uvrhnout Metoděje do vězení. Vše, co jsme zaslechli, jsme zapsali a protože ráno je moudřejší večera, šli jsme opět spát.

Jednou z věcí, co jsme v noci slyšeli, bylo i to, že zemřel kníže Rastislav, a proto bylo třeba korunovat nového knížete - Svatopluka. Poté jsme s našimi věrozvěsty putovali do Říma ospravedlnit slovanskou liturgii. Papež bohoslužbu v národním jazyce schválil, ale hned nás odejít nenechal. Rozhodl se, že nás prozkouší z našich náboženských, dějepisných, zeměpisných i jiných znalostí. My jsme si vedli dobře, a tak jsme se mohli se slávou vrátit zpět na Velkou Moravu. Ovšem již bez Cyrila, který tušil, že jeho konec se blíží, a rozhodl se strávit konec života v modlitbách v jednom z římských klášterů. Na Moravě se stal Metoděj arcibiskupem a nadále poctivě plnil svoje poslání. Když cítil, že se blíží konec jeho života, doporučil za svého nástupce moravského rodáka Gorazda.

Po smrti svatého Metoděje však jeho hrob nikdo nenašel, a my jsme se rozhodli jej objevit. Různě zašifrované vzkazy nás zavedly do blízkosti Svaté Hory u Křižanova, ale na žádný hrob jsme nenarazili. Místo něj na nás čekal poklad. Na Svaté Hoře byla navíc pouť rodin, jíž jsme se rádi zúčastnili. Po návratu na faru jsme byli odměněni slavnostní hostinou a ceremoniálem, při němž učedníci bratrů Konstantina a Metoděje - totiž Gorazd, Naum a Sáva -

ocenili děti za jejich úspěchy v různých soutěžích.

Tak skončilo naše dobrodružné šíření víry, kultury a vzdělanosti na Velké Moravě a my jsme se mohli plni radosti, zážitků i dojmů vrátit do svých domovů. Už se těšíme na tábory, které nás čekají v roce 2006!

Za Kolpingovu rodinu Velká Bíteš
Hana Koubková

KR Štítary – přehršel letních táborů

Tábor pro Soluňáky

Ve dnech 25. 7. - 1. 8. 2005 se v Jeníkově konal tábor pro Soluňáky. Soluňáci se během celého roku pravidelně scházejí, asi jednou za dva měsíce. Jsou to kluci, kteří se formují, aby z nich byly lidé, ochotní vždy se obětovat pro druhé a rozdávat tak radost kolem sebe.

Tento tábor měl misijní poslání. Kluci byli malými misionáři, snažili se šířit víru v této malé vesničce a jejím okolí. Po skupinkách odcházeli plnit misijní úkoly do různých vesnic. Společně s místními hráli fotbal, chodili na výlety, hráli různé hry. Také se nemalou měrou podíleli na úklidu křídlic, kapli sv. Anny a dalších pracích.

Tábory Náměšť nad Oslavou

Všechny turnusy byly o stopování. Skupinky mezi sebou soutěžily např. ve hledání vedoucích, různých věcí, symbolů. K táborům se také připojily místní děti třeba při fotbalu, táboráku nebo ministrování v kostele. Děti zažili spoustu pěkných chvil a těší se na příští rok.

Tábor Jeníkovských dětí

Tento tábor bych nazvala jako velmi akční. Akční zvláště pro vedoucí, kteří to opravdu neměli lehké. Program, který byl připraven, "mládežníky" moc nenadchl, a tak jsme musely bleskově vymyslet náhradní variantu. Nevěděly jsme jaké děti pojedou. Jely nakonec skoro samé nové, které jsme ještě neznali a jako mnozí další, kteří pochází z Jeníkova a přilehlého okolí o slušném chování moc asi neslyšely. Někteří se divily, že se tu budou muset chovat slušně apd. Ale i přes různá úskalí se tábor vydařil. Večery byly ve znamení bojovek do kterých se zapojila i naše mládež. Dopoledne se vyráběly nějaké výrobky nebo jsme byly na výletě

na hradu Bítov. Byly jsme pozváni na návštěvu k několika lidem. U jedné paní mládežníci poděkovali za pozvání taneční sestavou, kterou si předem vymysleli a nacvičili. Přestože nám tento týden i dost přšelo, mládeži se u nás líbilo a my jsme byli rádi, že jsme to přežili. Protože dobré ovoce musí nejprve dozrát a to nejde hned, těšíme se na další tábor a hlavně se na něj duševně a duchovně připravujeme už teď.

Na faře v Jeníkově bydlí a slouží těmto dětem 2 katechetky, které tábor měly na starosti.

KR Štítary – přehršel letních táborů

Dívčí výtvarný tábor

Ve dnech 15. - 21.8.2005 se v Mikulově konal Dívčí výtvarný tábor. Zúčastnilo se ho devět děvčat a čtyři vedoucí.

Celý pobyt byl v duchu myšlenky být darem pro druhé.

Dívky každý den něco vyráběly, např. svíčky z včelího vosku, vonné polštářky, batika triček, drátkování..

Během pobytu se mohly rozvíjet duchovně i kulturně.

Navštívily Dietrichsteinskou hrobku a Turolské jeskyně. Každý den se účastnily mše sv., do které se i zapojily (hraní při mši na kytaru, lektorky, nesení darů..). Otec probošt P. Krátký byl jimi mile překvapen a dával jim cenná kázání o Bohu, i výchově.

Mezi tělovýchovné prvky patřila nejen ranní rozcvička.

Podnikly jsme i výlet do Břežan, kde se sestry sv. Hedviky starají o postižené děti. Dívky byly velice solidární a nebály se navázat s dětmi kontakt, vzít je za ruku, obejmout je, či si s nimi zazpívat.

Spolu se dvěma dívkami jsme také oslavily narozeniny.

Tábor Štítary I

Ve dnech 8. - 14. 8. 2005 se v Mikulově konal tábor pro děti

ze štítarské farnosti. Hned první den za nimi přišel Korzi ze země Kore a požádal je o pomoc při záchraně jeho země Kore. Děti velmi rády přislíbily pomoc a tak jejich prvním a vlastně celotáborovým úkolem bylo získat Korské srdce, a stát se pravými Kory. Korové žili ve své krásné Korské zemi, která byla uprostřed lidí. Bylo tam opravdu krásně. Nikdo se nehádal, měli se rádi, vzájemně si pomáhali. Postupně se do ní ale dostali Plhové ze země Plho. Země Plho byla také uprostřed země lidí, ale Plhové se vzájemně neměli rádi a dokázali se sjednotit jen při něčem špatném. Chtěli ovládnout Korskou zemi a skoro se jim to podařilo, ale Korzi poprosil děti o pomoc, a protože se jim opravdu podařilo získat Korské srdce, zachránili zemi Kore. Navštívili jsme Turolské jeskyně, Dietrichsteinskou hrobku, Kozí hrádek a také jsme našli pasovací meč na Sirotcím hrádku, kterým děti byly pasovány na Kory na Svatém kopečku.

Přestože dětí bylo málo, program se jim velmi líbil. Těšíme se, že příští rok se nás sejde více.

Magdaléna Bajarová

KR Velká Losenice – tábor Brloh 2005

Ve dnech 9. - 16.7.2005 pořádala Kolpingova rodina Velká Losenice I. turnus Letního dětského tábora. Zúčastnilo se ho 49 dětí od 1. do 4. třídy.

Bydleli jsme na základní škole v jedné malebné vesničce jménem Brloh, která se nachází asi 20 km od Českého Krumlova. Z počátku nám sice počasí moc nepřálo, ale to netrvalo dlouho a my jsme si mohli plně užívat krásy tohoto kraje.

Nedaleko vesnice jsme si prohlédli zbytky Kuklovského kláštera, navštívili jsme Český Krumlov, nádherné město vyhlášené po celém světě, a také jsme se podívali na farmu v Borové, kde se děti povozily na koních.

Vedle poznávání místního okolí jsme se pravidelně každý den účastnili mše svaté v místním kostele, který je zasvěcen sv. Šimonu a Judovi. Na průběhu mše svaté se děti osobně podílely jak čtením a přímlovami, tak i obětními dary a ministrováním. Při tom se dozvěděly něco o životě svatých a také něco o svém křestním jménu. Ani na sportovního ducha jsme nezapomněli. Vedle vybíjené a fotbalu jsme hráli spoustu rozličných her a také vyráběli mnoho zajímavých věcí.

Celý týden byl zakončen hledáním pokladu, sportovní olympiádou, scénkami, které si děti připravily a celý týden nacvičovaly a nesměl samozřejmě chybět ani táborák. Tábor měl velmi dobrou atmosféru a věřím, že děti velice obohatil.

Kateřina Lodínová

V sobotu 16. července odjela z Velké Losenice na tábor druhá skupina dětí se svými vedoucími vystřídat první turnus. Jelo 37 dětí, které se rozdělily na čtyři skupiny a každá z nich si dala své jméno, pod kterým prožívala celý tábor.

Počasi nám během týdne celkem přálo, proto si účastníci užili dostatečně všechny

akce a bohatý program tábora. Navštívili jsme nedalekou zříceninu hradu a kláštera Kuklov, povozili jsme se na koních na farmě, vycestovali do Českého Krumlova a podnikli jsme i pěší túru na horu Kleť a do jejího okolí.

Správný tábor by se také neobešel bez táboráku. V nejteplejších dnech jsme se svlačili v koupališti a ve volných chvílích samozřejmě nechyběly ani hry a soutěže. Každý den se nesl ve znamení hesla na den, které vyplývalo z textů Písma na ten den. Heslo nám připomínalo, jací bychom měli být, jak bychom se měli chovat a vždycky se našla chvíle více si o něm popovídat v každé skupince zvlášť. Program našeho tábora doplňovaly i modlitby ranních a večerních chval, modlitby Anděl Páně a samozřejmě poděkování a prosby před jídlem a před spaním. Vyvrcholením každého dne byla mše svatá, kterou mohly děti prožít plně zapojeny do jejího slavení přípravou a přinášením obětních darů, čtením z Písma, přípravou a přednášením přímlov a všichni se vystřídali také v ministrování.

KR Velká Losenice – tábor Brloh 2005

K duchovní náplni přispíval otec Daniel také přednáškami o jménech, o svatých v tamním kostele a o svátosti smíření. K té také přistoupila většina dětí z tábora.

V pátek před návratem domů šly děti po stopách svatého Vintíře, který ukryval poklad a pak soutěžily v pestré škále úkolu olympiády. Přišlo na řadu vyhlášení všech výsledků a vyhodnocení celého tábora, večer pak byl zakončen perfektně připravenými scénkami jednotlivých skupin.

Letošní tábor se nejen podle mého mínění opravdu vydařil. Každý rok přibývají stále noví účastníci z řad dětí i vedoucích, z čehož máme samozřejmě velkou radost. Radost z tábora byla také znát ze spokojených úsměvů a dobré nálady všech zúčastněných. S díky všem pořadatelům a přáním jen těch nejlepších vzpomínek dětem.

Mgr. Radek Pátek

Byla tam i TV NOHA

V sobotu 17.9. se v Terapeutické komunitě Sejřek konala již 4. absolventská komunita. Toto setkání bývalých klientů, kteří zde úspěšně ukončili léčbu a žijí "standardním" způsobem bez drog, se současnými klienty a terapeuty má již dlouholetou tradici. Letos těch bývalých přijelo dvacet.

Léčba drogově závislých je jednou z mnoha aktivit občanského sdružení Kolpingovo dílo České republiky. Terapeutickou komunitu Sejřek provozuje sdružení již 6 let. Zařízení má kapacitu 15 osob a nachází se nedaleko Nedvědice pod Pernštejnem v kraji Vysočina. V rámci absolventské komunity proběhlo také ocenění bývalých klientů, kteří žijí a fungují bez drog více než jeden rok. Součas-

ní klienti se měli možnost zeptat svých předchůdců na jejich zkušenosti s léčbou a následným návratem do života. Dozvěděli se, že ani jedno není vůbec jednoduché, ale stojí to za to. Motivace pro léčbu mohou být různé. Bývalý klient Honza se ostatním svěřil: "Šel jsem do komunity původně na 14 dní, aby si naši na chvíli oddechli, ale nakonec jsem zůstal 13 měsíců a úspěšně absolvoval celý léčebný program." Naopak Filip prohlásil: "Léčbu v komunitě už jsem viděl jako svou poslední šanci a jsem rád, že to vyšlo." Podobně na tom byla také Andrea, která přijela na Sejřek se svým čtyřměsíčním synem. A nebyla jediná, kdo přijel s dítětem, případně s někým z rodiny. Na závěr setkání současní klienti předvedli návštěvníkům svoje divadelní představení TV NOHA, se kterým se prezentovali na "kultur festu" terapeutických komunit.

Václav Dobrovolný

KR Blansko – soustředění leteckých modelářů v Kotvrdovicích

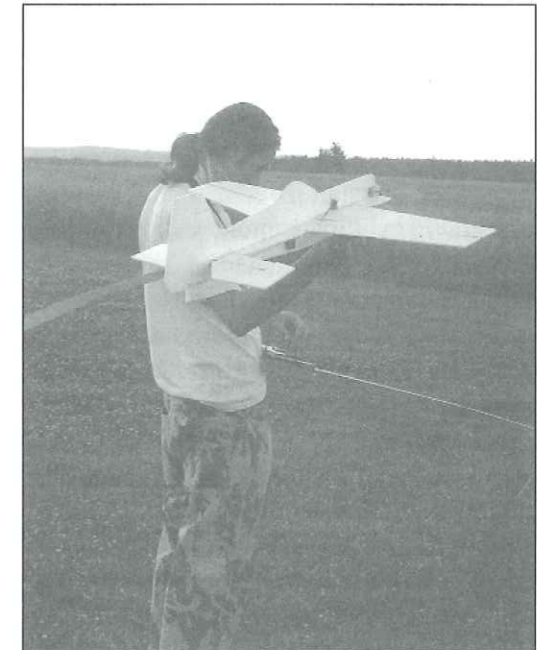
Již popáté jsem se spolu s dalšími kluky z Blanska a okolí zúčastnil leteckého tábora na letišti Letecké amatérské asociace Blansko (LAA). Organizován byl již tradičně Kolpingovou rodinou Blansko. Sešlo se nás spolu s vedoucími celkem 14.

Začínali jsme v neděli 30. července, zrovna když byl na letišti letecký den k desátému výročí založení letiště v Kotvrdovicích. Pro nás všechny to byl velký zážitek, protože jsme mohli vidět seskoky padákem, aerovlek, leteckou akrobacií, vojenský vrtulník a další zajímavé věci. Také ti zkušenější modeláři tam předváděli svá letadla, takže jsme se podívali na model proudového letadla či na akrobatické modely.

Příští den jsme již začali létat i my mladší. Sice jsme několik modelů museli opravovat, ale ani to nás nedoradilo od dalšího trénování. Když nás vítr nechal, létali jsme se svými modely. Pro ty, co své modely neměli nebo už byly nefunkční, byly připraveny cvičné modely a pod dohledem zkušených instruktorů se nám všem podařilo mnoho cvičných startů.

Počasí nám docela vycházelo až na jeden den. To jsme kvůli větru nemohli vůbec vzlétnout a tak jsme si udělali výlet. Byly jsme se podívat na rozhlednu ve Veslici, do jeskyně Balcarka a do Sloupu. Takže jsme se ani tento pro nás nepříznivý den vůbec nenudili. Na závěr bych chtěl poděkovat všem, co se o tábor zasloužili, hlavně našim vedoucím Antonínu Mašnéglvi, Jiřímu Huškovi a Zdeňku Petlákovvi. A také LAA Blansko za poskytnutí prostoru na jejich letišti.

Vojtěch Mrázek - účastník tábora

Kolpingovo dílo bilancovalo letní tábory

Dětské letní tábory pro téměř tisíc dětí uspořádalo během prázdnin Kolpingovo dílo ČR. Mezi nejaktivnější přitom patřily Kolpingovy rodiny (KR) ze Žďárského - zorganizovaly sedm táborů pro asi 350 dětí.

"O děti se starají vedoucí - dobrovolníci, hlavní vedoucí musí mít příslušné školení. Díky akreditaci od ministerstva školství můžeme školit vlastní vedoucí sami," říká Michael Kubík, koordinátor KD pro práci s dětmi a mládeží. "Jako školící subjekt nabízíme tuto službu i spřízněným organizacím. Loni jsme takto proškolili okolo padesáti osob," doplňuje pracovník organizace, která má práci s dětmi a mládeží jako hlavní cíl činnosti.

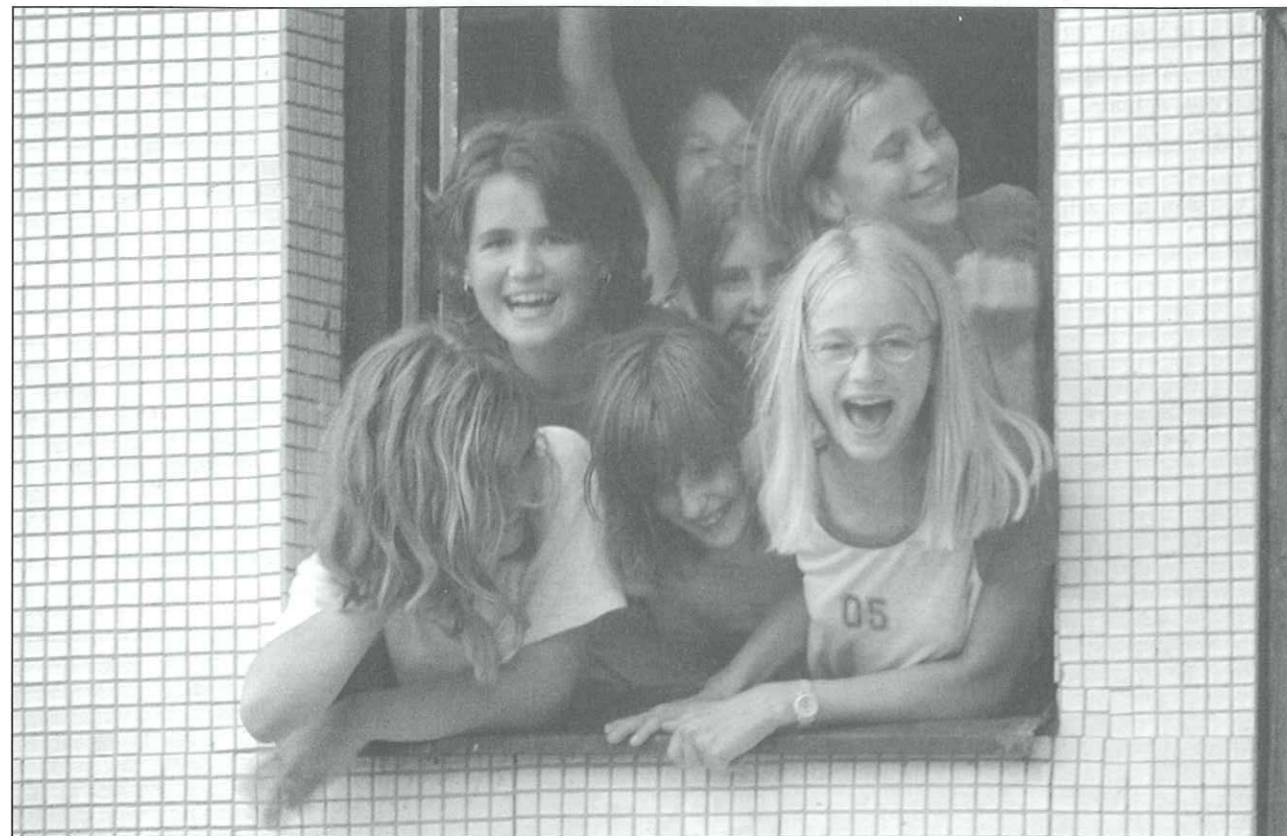
"Ve Žďáře jsme tradici letních táborů založili v roce 1993, kdy jsme uspořádali tábor ve Sněžném. Z dětí, které s námi od malička jezdili, jsou dnes asistenti a vedoucí. Asi dvě třetiny účastníků jezdí opakovaně a rádi se vrací. To je naše vysvědčení a pochvala zároveň," vyzdvihuje.

V posledních letech jezdí Žďárští do oblasti Moravského krasu, kde KD provozuje rekreační objekt Vyhlídka v Českovicích u Blanska. "Každoročně sestavujeme bohatý program. Letos byla hlavní náplní celotáborová hra "Cesta do středu Země". Navštívili jsme například klášter Porta Coeli a Kateřinskou jeskyni," vypočítává Michael Kubík, který na tábore působí jako hlavní vedoucí. I tábory kopírují módní trendy. Děti tak mohly soutěžit o titul Táborová superstar.

"Většina Kolpingových rodin vyvíjí s dětmi a mládeží celoroční činnost. Letní tábory bývají vyvrcholením jejich snažení. Konec prázdnin přinese další aktivity. Například ve Žďáře na začátku školního roku opět zahájíme modelářský kroužek," uzavírá Michael Kubík.

Občanské sdružení Kolpingovo dílo ČR vzniklo v říjnu 1992 a hlásí se k odkazu Jednoty katolických tovaryšů z 2. poloviny 19. století. Žďárský centrální svaz eviduje více než 500 členů v 31 KR působících nejvíce v kraji Vysočina a Jihomoravském kraji.

Jiří Bárta
(převzato z deníku Vysočina)

KR Kunštát – letní tábor 2005

Na letošní letní prázdniny jsme zejména pro děti z naší kunštátské farnosti připravili s požehnáním Kolpingovy rodiny dva táborové pobyty.

První probíhal v týdnu od 23. 7. do 30. 7. 2005 v Českovicích u Blanska. Byl určen dětem od páté do deváté třídy, které měly možnost (dá se říci již tradičně) využívat prostory staršího hotelu, který spravuje Kolpingovo dílo ČR, k různým (zejména sportovním) aktivitám. A tak ve chvílích, kdy zrovna neprobíhal společný program, děti hrály stolní

tenis, volejbal, basketbal, minifotbálek a měly možnost si i zaveslovat v nafukovacích člunech na nedalekém rybníce. V hotelu bylo ubytováno 38 dětí a 9 vedoucích (včetně zdravotníka). V hale, společenské místnosti a na terase byl dostatečný prostor pro pořádání diskoték, countrybalu, videostopu či večerního stínového divadla. Venkovní hřiště jsme využívali zase k všemožným sportovním kláním, např. vybíjená, deadwoodcityball, colorhoňka, ... Tento tábor se nesl v duchu Divokého Západu, proto nebyla nouze o přestřelky mezi cowboys a indiány, byli jsme svědky přepadávání dostavníků zlými padouchy, zúčastnili jsme se honu na vajíčka pro tlustého boháče Dick Jacka. Ve skutečnosti jsme se bavili i jinak, to by se možná přívrženci divokých západů divili. Tak třeba jedno dopoledne jsme věnovali "hrám bez hranic", také jsme vedli boj s šíleným Dědou Vševedem, věnovali jsme se extrémním sportům (slačování stromu a další lanové překážky, koupání ve vodní nádrži pospolu s lochneskou přišerou, vodní bitva!). Nezapomněli jsme ani na společenskou zábavu, a tak jsme uspořádali módní přehlídku, kurz břichních tanců, přehlídku hudebních klipů a zjistili jsme, že některé děti by se skvěle uživily reklamou. Jejich teleshoppingy byly úžasné! Ke konci týdne byli vedoucí již značně unaveni. Únava vedoucích však ani v nejmenším nebyla v přímé úměrnosti s únavou našich děťátek. Říkaly, že by to ještě týden třeba vydržely, což nás potěšilo, nicméně se nedalo už nic víc dělat, jelikož na nás v sobotu 30. 7. 2005 po příjezdu z Českovic čekali u fary v Kunštátě zas "noví upíři" a na rozdíl od nás plní energie!

KR Kunštát – letní tábor 2005

V rychlosti jsme doma přebalili pár věcí a pospíchali jsme se přivítat s dalšími dětmi. Měli jsme před sebou týden s 22 dětmi od první do čtvrté třídy. Strávili jsme jej v prostorách nově rekonstruované fary ve Velké Losenici a za přítomnosti velké tolerance místního pana faráře. Ten pro nás zorganizoval dětské mše, při kterých měly možnost si zaministrantovat i holky, což pro některé byl velký zážitek. Na téměř každou mši se nám podařilo udělat z dětí jeden velký pěvecký sbor, a tak jsme měli možnost předvést na veřejnosti, jak nám to pěkně zpívá. Tábor se nesl v duchu cesty ze současnosti do pravěku, kam jsme putovali za kouzelným Pračlovíčkem, který zde ztratil kouzelnou hůlku. Na této cestě jsme potkávali různé neobvyklé bytosti. Vodníka, Děda Vševěda i kouzelnou vílu, která nám jednou dokonce přes noc poprášila trička kouzelným prachem, který nás pak

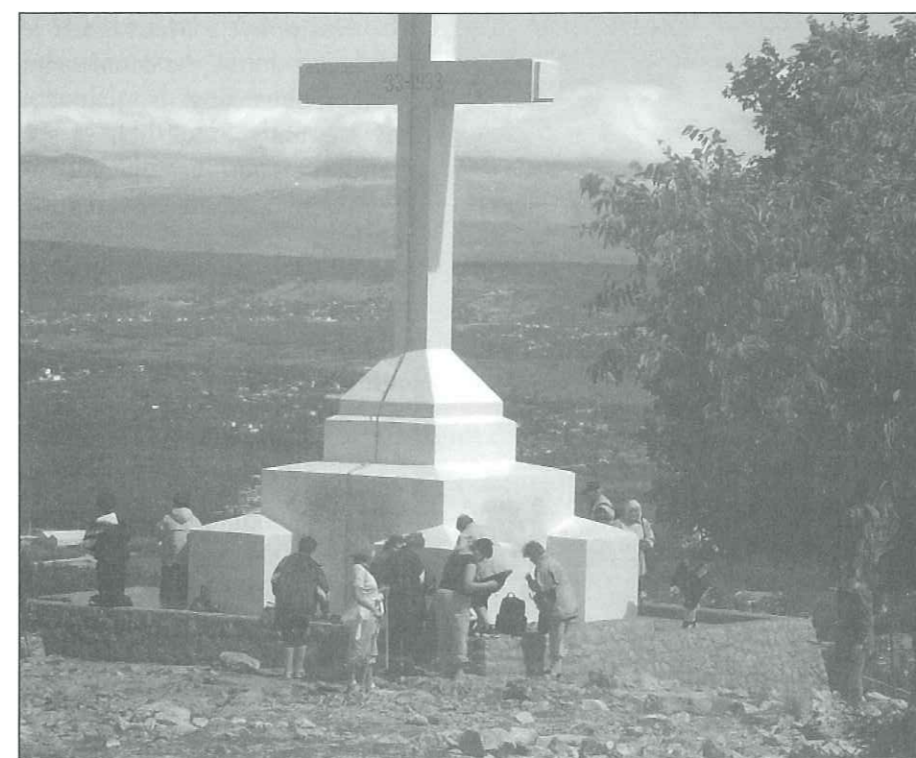
chránil při cestě za Pračlovíčkem před zlými silami. Děti byly úžasně hravé, a tak se nadchly téměř pro každou hru, kterou jsme pro ně připravili. Ty, které měly her málo, si mohly i v poledním klidu skládat všemožné stavebnice nebo hrát stolní fotbal. Na táboře jsme měli vlastního kuchtíka a byla radost pohledět na tváře dětí, když jim chutnalo. Na výlet jsme se vypravili do Polničky, kde jsme se projeli minivláčkem a zablblí si na rozmanitých průlezkách a kolo-točích. Již od prvního dne po nás zejména kluci loudili stezku odvahy. Poslední večer jsme jejich přání vyplnili. Jelikož stezka byla poslední noc, není divu, že pro některé byla po příjezdu domů nejsilnějším zážitkem z tábora.

Tak to bylo pár vět k našemu letošnímu táboru. Nikdy nemůže být vše dokonalé, tudíž ani tábor. Nejde být spokojen na 100%. Přesto si troufnu říct, že kdo s námi jel, určitě nelitoval.

Za tým vedoucích (tj. Eva, Štěpánka, Zdeněk, Libor, Jitka, Kája, Pavel, Míša, Terka, Eva, Verča, Hanka, Mirek, Lucie) sepsala Lucie Poláková.

KR Kunštát – farní pouť do Medžugorie 15. - 22. května 2005

sepsán ručně. Na podruhé, když byl vzorně vypracován hůlkovým písmem, po delším prostudování, byla otevřena závora pro náš vjezd do země. Místo k večeru jsme tak dorazili na místo v pozdních nočních hodinách. Po ubytování u naší medžugorské průvodkyně jsme si spokojeně oddechli.

Následující den jsme se vydali na kopec Podbrdo, místo, kde docházelo ke zjevením. Chodník k soše Pany Marie umístěné v těchto místech, pouze vyšlapaný poutníky, je kamenitou horskou cestou, lemovanou reliéfy tajemství svatého růžence, u kterých se setkávají

skupiny modlících se poutníků. Potkávali jsme skupiny i jednotlivce, snad ze všech končin světa, kteří stejně jako my, se sem přišli poklonit a požádat Matku Boží o pomoc. Cestou k vrcholu, na hřbitově nenarozených dětí, nás zastihla krátká přeháňka, a tak jsme při zpáteční cestě museli dávat velký pozor na kluzké kameny.

Druhý den nás čekala návštěva komunity Cenacolo, jedné z komunit založené sestrou Elvírou na pomoc mladým lidem. Obyvatelé komunity jsou mladí chlapi, narkomani, kteří zde podstupují kúru odvykání drogám kristoterapií, tj. modlitbou a prací. Je obdivuhodné co tito mladí lidé v komunitě vykonali, včetně nástěnné ikony, která je ústředním obrazem komunitní kaple. Jinou komunitou v této oblasti je Královna míra, se kterou nás seznámila česká sestra Vladka, která v komunitě žije.

K nezapomenutelným zážitkům patří i setkání s vizionářkou Vickou, kterou jsme navštívili v příštích dnech, a její

Je neděle 15. května 2005 večer, ručička hodina se blíží k deváté hodině a v kostele sv. Stanislava dozívají slova požehnání před nástupem na farní pouť do Medžugorie. Po nástupu do autobusu probíhá nezbytná, důkladná kontrola cestovních dokladů. Vše bylo shledáno v naprostém pořádku a tak můžeme vyrazit. Vyjeli jsme přes Brno a Vídeň, směr Bosna a Hercegovina - Medžugorie. Abychom se blíže seznámili s cílem našeho putování, běžel na videu záznam o Medžugorii. Jak ubíhaly kilometry, pozornost poutníků při jeho sledování pomalu klesala s nastupujícím spánkem a bylo jen málo těch, kteří vytrvali do konce. Tak jsme projeli Rakouskem, Slovinskem a v pondělí ráno dorazili na Plitvičká jezera. Po nezbytné toaletě jsme se vydali na prohlídku této zajímavé přírodní oblasti. Na parníčcích jsme překonali jezírka, prošli pár kilometrů po dřevěných cestách nad vodou a když jsme vystoupali po desítkách schodů od Velkého vodopádu, netušili jsme, že je to jen malá průprava na naše další putování. Po obědě pokračovala cesta Chorvatskem dále na jih bez dalších zastávek. K hranicím Bosny jsme přijeli před večerem. Až dosud probíhala cesta bez problémů. Ty na sebe nenechaly dlouho čekat. U celní závory, ne nepodobné té z Tří veteránů, jako by se čas zastavil. Příslušný úředník požadoval seznam cestujících, který jsme po sepsání předložili s jediným zádrhelem, a to tím, že byl

KR Kunštát – farní pouť do Medžugorie 15. - 22. května 2005

Náš pobyt v Medžugorii je organizován tak, že denní ranní české bohoslužby jsou slouženy v různých kaplích, které navštěvujeme. V medžugorském kostele sv. Jakuba probíhají bohoslužby v chorvatském jazyce. Účast na nich jistě patří k nejhlubším zážitkům. Od šesti hodin večer zde je modlitba růžence, po ní následuje mše svatá a závěr tvoří adorace. Všechny uvedené části jsou nesmírně působivé. Více než hodinu před začátkem růžence se zaplňuje chrám poutníky tak rychle, že před vlastním začátkem jsou všechna místa obsazena, ve volném prostoru se sedí buď na

vyprávění o každodenních zjeveních.

Návštěva pátera Joza Zovka v Dlugom Bregu s meditací nás duchovně velmi obohatila. Tento bývalý medžugorský farář, komunistickým režimem vězněný v souvislosti s medžugorskými zjeveními se nyní cele věnuje péči o válečné sirotky.

V pátek, poslední den našeho pobytu, byl věnován výstupu na vrch Križevac, kde se tyčí bělostný kříž o rozměrech 8,5 m výšky a 3,5 m šířky a uvnitř je uložen úlomek Kristova kříže. Místní farnici jej postavili během jednoho měsíce tak, že všechn materiál včetně vody vynosili na vrchol v rukou námahovou horskou cestou. Jakou námahu museli překonat si uvědomíte, až sami bez jakékoliv zátěže na vrchol vystoupáte. Od úpatí po vrchol Križevce jsou kolem vyšlapaného, kamenného chodníku umístěny reliéfy křížové cesty a tak cesta k vrcholu je provázána modlitbou křížové cesty u jednotlivých reliéfů. Vrchol Križevce s křížem jsou místem modlitby a rozjímání. Tak jsme i my přidali své prosby a modlitby k těm tisícům poutníků, kteří tato místa navštěvují.

židličkách, se kterými lidé do kostela přicházejí, nebo jen tak na zemi, popřípadě stojí. Mnoho lidí sleduje bohoslužbu na prostranství kolem kostela. Při vlastní modlitbě to v chrámu zní jako v úle, protože přítomní se modlí různými jazyky. Naprosté ztišení nastává v době probíhajícího zjevení a potom se opět kostel rozezní směsicí jazyků. Bohoslužeb se účastní kněží přítomní ve městě, kteří stejně jako poutníci přicházejí ze všech končin světa, a tak se jich některý den sejde i pár desítek. Evangelium je čteno v mnoha jazycích, a to podle skupin poutníků, které kněží doprovázejí. Pro nás bylo velice milé, že i náš pan farář několikrát při čtení evangelia vystoupil. Nepopsatelným a nezapomenutelným zážitkem je zpěv v průběhu bohoslužby. Slyšet zpívat v chrámu stovky lidí "Ave, ave, ave Maria" je ohromující a dojmavé. Po ukončení bohoslužby následuje adorace. V jejím průběhu zazní nejen přednášené texty v různých jazycích s podkresem hudby, mezi nimiž působivě zní slovenština naší paní Olgy, ale i hudební části adorace, při kterých se texty promítají na plátno a přítomní je zpívají. Každý večer jsme si domů odnášeli hluboké zážitky.

Dny našeho pobytu utíkají velmi rychle, nastává sobota, den našeho odjezdu. Po ránu se rozloučíme s paní Olgou, která se o nás během pobytu obětavě starala, i s její rodinou a vydáváme se na zpáteční cestu domů přes Split. Zde je krátká přestávka na prohlídku památek a dále pokračujeme s malou zastávkou na Plitvicích rovnou domů.

KR Kunštát – farní pouť do Medžugorie 15. - 22. května 2005

V Mikulově nás překvapí chladné počasí, protože po celou dobu našeho pobytu v Bosně bylo krásně teplo a slunečno. Je neděle 22. května 2005, půl osmé, lidé přichází na ranní mši svatou do kostela sv. Stanislava. Přijíždíme ke kostelu a naše farní pouť končí. Při mši svaté poděkujeme za zdárný průběh našeho poutního zájezdu. Všem účastníkům zůstávají mimo drobných upomínkových předmětů hluboké zážitky a krásné vzpomínky na pobyt v Medžugorie.

Závěrem musíme poděkovat našemu panu faráři Pavlu Kafkovi, který poutní zájezd doprovázel a staral se o jeho duchovní stránku, paní Ježkové a panu Havelkovi, že jej zorganizovali a v neposlední řadě panu Šejnostovi, který spolehlivě zajišťoval nejen naši dopravu, ale v útrokách jeho autobusu se vždy našlo něco na uhašení žízně (a té bylo v teplém počasí vždycky dost), ale i na posílnění.

Na farní pouť 2005 do Medžugorie její účastníci jistě nezapomenou.

Jaroslava Kuchyňová

Křesťané se musí setkávat i jinde než v kostele

Pod tímto heslem se uskutečnilo v neděli 19.6.2005 již třetí farní odpoledne s hudbou na farním dvoře v Kunštátě. KR Kunštát se zde mimo organizační pomoc prezentovala vystoupením všech třech dětských kroužků.

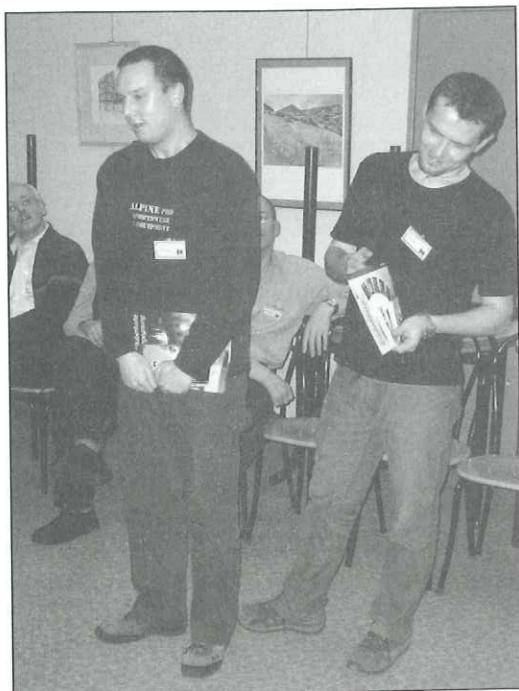
Keramický kroužek připravil výstavku svých prací v klubovně, taneční kroužek předvedl několik svých tanců a fotokroužek připravil soutěž pod názvem: znáš církevní památky ve svém okolí? Z 25 vyplněných dotazníků pouze jeden rodinný kolektiv - Čechovy z Nýrova - poznal všech 15 fotografií křížů, Božích muk a kaplí farnosti Kunštát. Tři nejúspěšnější soutěžící byli odměněni dortem a dalšími cenami.

Havelka Alois, předseda KR Kunštát

Štrasburk 2005 – studijní seminář

Ve dnech od 24.4. do 29.4. jsme se zúčastnili 27. Evropského semináře - "Integrace Evropy", který jako každý rok pořádalo Mezinárodní Kolpingovo dílo ve francouzském Štrasburku. Letos se jej zúčastnilo ca. 65 lidí z 11 evropských zemí (Německo, Švýcarsko, Rakousko, Česko, Maďarsko, Polsko, Srbsko a Černá Hora, Slovinsko, Rumunsko, Albánie a Ukrajina). Byli to členové a příznivci Kolpingova díla.

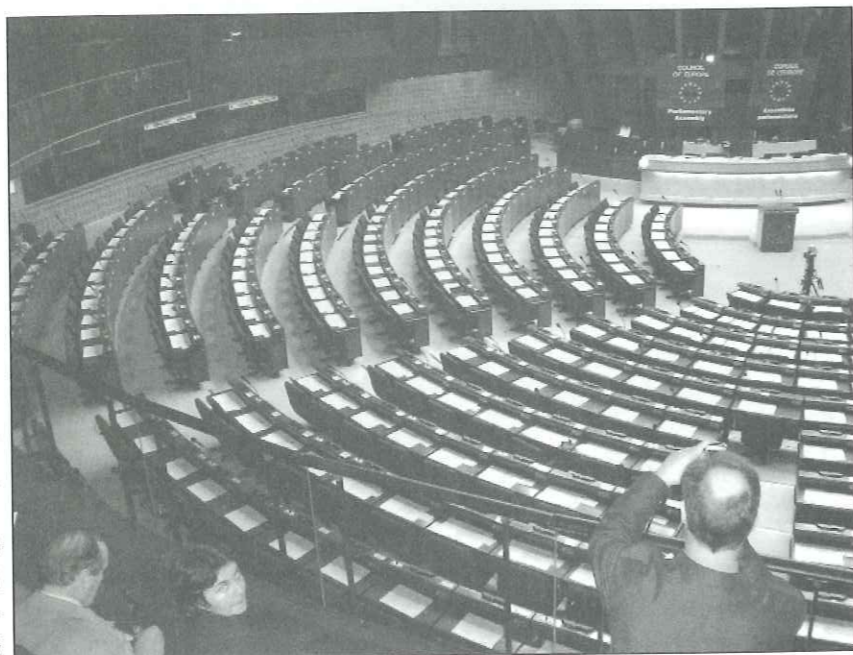
Cesta pro nás byla velmi náročná, jelikož jsme museli jet přes noc a do Štrasburku jsme dorazili kolem třetí ráno. Ubytovat jsme se však mohli až pozdě odpoledne, a tak jsme korzovali celou noc a den centrem města. Troufám si říci, že jsme se stali velmi dobrými znalci jeho krás a památek. Za příklad uvedu krásnou hlavní katedrálu, kde jsme byli i na mši svaté.

Celí zlámaní a znavení jsme se "dobelhali" do míst, kde jsme byli ubytováni - do Mezinárodního ubytovacího centra pro mládež

CIARUS v centru města. Po vydatné večeři následovalo přivítání programovým koordinátorem Antonem Salesnym, představení jednotlivých účastníků a uvedení do tématu "Integrace Evropy". Poté následovala noční procházka městem, které jsme my dva již znali jak své boty .:

V pondělí jsme navštívili sídlo evropského soudu pro lidská práva, kde jsme absolvovali přednášky o Evropské konvenci o ochraně lidských práv a svobod a o Radě Evropy. Poté následovala prohlídka budovy Evropského soudu pro lidská práva, kde přednášky probíhaly. Po skvělém obědě v restauraci nedaleko sídla Evropského parlamentu nás čekalo opět několik přednášek týkajících se Rady Evropy. Vcelku náročný den jsme zakončili účastí na plenárním zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy, kde jsme zjistili, k naší lítosti, že účast poslanců z jednotlivých zemí nebyla moc valná. Zarazilo nás, že se shromáždění, kde se rokuje o stavu lidských práv v jednotlivých členských zemích, neúčastnil ani jeden český poslanec delegovaný Parlamentem ČR!

Úterý nás (tedy účastníky jen z bývalého východního bloku) čekal jednodenní výlet do Paříže na pozvání Nadace Roberta Schumana a Parlamentu Francouzské republiky. I přes nevlídné deštivé počasí byl velmi zajímavý. Cesta vlakem sice trvala kolem 4 hodin, ale to co poté následovalo překonalo všechny naše očekávání - byli jsme pozváni na oběd do nejstarší restaurace v Paříži, kde jsme poobědvali vynikající francouzské speciality, ochutnali víno a cukrovinky. Po obědě následovala návštěva Senátu nacházejícího se v nádh-

Štrasburk 2005 – studijní seminář

erném a honosném Palais de Luxembourg. Mimo jiné je zde vystaven i Napoleonův císařský trůn.

Středa se nesla ve znamení Evropského parlamentu. Po prohlídce této skvostné moderní budovy jsme se odebrali do jednoho z jednacích sálů a naslouchali jednotlivým přednáškám. Témat bylo několik - např. "Cesta k evropské jednotě - Proces integrace v Evropě", "Orgány EU" či "Evropská Ústava". Přednášejícími byli poslanci a funkcionáři Evropského parlamentu a novináři. Pozdě odpoledne násle-

představili svoji vlast a činnost Kolpingova díla a případně i své Kolpingovy rodiny v ní, což bylo zajímavé mj. i z hlediska čerpání inspirace pro další činnost jednotlivých Kolpingových děl a rodin. Pak už následovala volná zábava, vyměňování kontaktů a loučení.

V pátek brzo ráno jsme se odebrali na autobus domů.

dovala opět návštěva plenárního zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy (opět bez účasti českých poslanců). Před budovou Rady Evropy jsme měli možnost shlédnout velkou demonstraci na podporu nezávislosti Čečenska. Bylo zajímavé pozorovat zaražené tváře ruských poslanců mířících na plenární zasedání.

Poslední den, tedy čtvrtek 28.4., jsme opět navštívili Evropský parlament a vyslechli řadu přednášek na velmi zajímavá témata: "Práce EP z pohledu novináře", "Působení evropského veřejného ochránce práv (ombudsman) v rámci EU" či "Evropský parlament". Po modlitbě za Evropu jsme měli možnost se ptát na vše, co nás ještě o EU zajímalo.

Večer následoval závěrečný rozlučkový program v restauraci CIARUS, kde účastníci z jednotlivých zemí

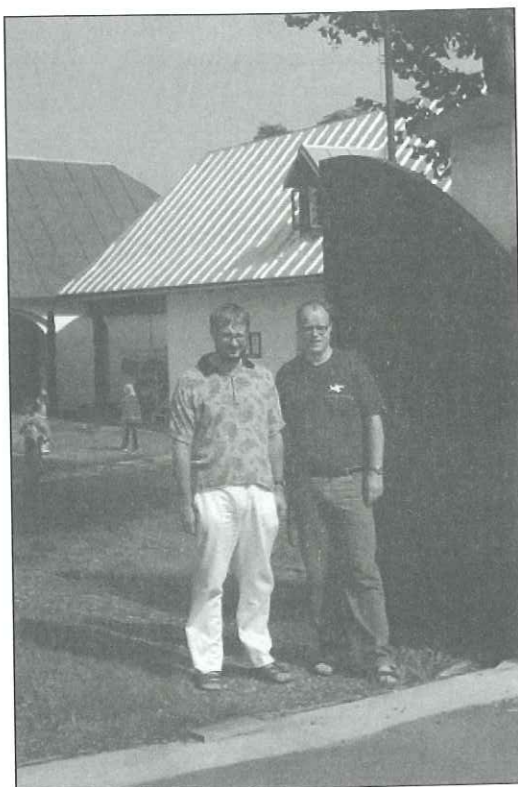
Necelý týden strávený ve Štrasburku nás velmi obohatil, zejména jsme měli možnost přiblížit si činnost a funkci EU a Rady Evropy, lépe si utvořit názor na tyto instituce a při četných diskusích po jednotlivých přednáškách jej porovnat s pohledem lidí z jiných zemí. Avšak mimo to nám pobyt umožnil poznat krásné historické město Štrasburk, vynikající francouzskou kuchyni a v neposlední řadě seznámit se s novými lidmi z jiných zemí a navázat nové kontakty a spolupráci.

Aleš Koubek

Sociální zařízení jsou zvláštním potenciálem

Gregor Federhen s P. Danielem Kolářem Velké Losenice.

Evropská unie právě schvaluje nové prostředky na zlepšení sociálních zařízení Kolpingova díla ČR - důkaz kompetentnosti tohoto středoevropského svazu.

Zvláštní potenciál Kolpingova díla ČR je v jeho sociálních zařízeních. Ve městě Žďár nad Sázavou se nachází nejen centrální svaz, ale i Gymnázium a SOU Adolpha Kolpinga. Učňové SOU v oborech cukrář, kuchař, číšník se pravidelně účastní mezinárodních soutěží a již několikrát dosáhli ocenění a vyznamenání. Na základě těchto úspěchů se mohli podílet již na mnoha banketech pro významné instituce či osoby, např. pro prezidenta ČR Václava Klause.

Během letních prázdnin organizují české Kolpingovy rodiny celkem 30 táborů pro děti a mládež. Ty jsou dostupné i pro sociálně slabší rodiny a jsou oblíbené i u rodin, které nejsou členy Kolpingova díla. "Pro nás je to ostatně dobrá příležitost informovat o naší organizaci", říká Michael Kubík, který má na starosti práci s dětmi a mládeží. Mnoho letních táborů se koná v rekreačním zařízení v Češkovících u Blanska, které na Kolpingovo dílo ČR před několika lety stát bezúplatně převedl.

Mimořádné pole působnosti představuje Terapeutická komunita pro drogově závislé v Sejřku, kde se drogově závislí léčí a připravují na návrat zpět do společnosti a do pracovního života. Díky několika druhům terapie zde dostává asi 15 mladých lidí šanci znovu si uspořádat život bez drog.

Poněvadž EU právě schválila finanční podporu pro zlepšení tohoto sociálního zařízení a Kolpingových škol, mohou být obě školy přestavěny i pro tělesně postižené a mohou pořídit i moderní technické přístroje. I to je důležité, protože: "Konkurence v sociální a vzdělávací oblasti v České republice neustále přibývá. Kolpingovo dílo se díky modernizaci snaží svou nabídku neustále zlepšovat a obstát tak na trhu", uvádí Michael Kubík.

Gregor Federhen

(Převzato z měsíčníku německého Kolpingova díla „Kolpingblatt“.)

Se zaměstnanci Centrálního svazu KD ČR v Kolpingově domě ve Žďáru n.S.

"... na cestě ke svatořečení A. Kolpinga"

- 2. řetězec modliteb za svatořečení Adolpha Kolpinga

Milí přátelé Kolpingova díla na celém světě!

4. prosince 2005 si připomeneme 140. výročí smrti našeho zakladatele. Při této příležitosti budeme slavít v 10:00 hodin slavnostní bohoslužbu v Minoritském kostele s naším protektorem kardinálem Meisnerem.

Celosvětově bude možno slavít se zúčastněnými přes internet a rádio. K dispozici budou následující adresy:

www.kolping.net
(obrazový i zvukový přenos)

www.domradio.de
(pouze zvukový přenos)

Zvu Vás ke spoluúčasti! Mnoho Kolpingových rodin bude moci prožít tuto bohoslužbu přes Internet. Pokud by to nebylo možné, mohly by se Kolpingovy rodiny shromáždit k bohoslužbě nebo ke společné modlitbě.

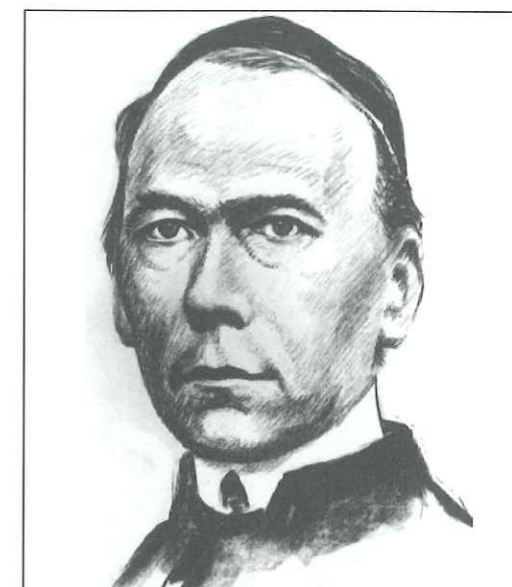
Pokusme se znovu o to, aby vznikla celosvětová síť modlitby, neboť "Ježíš Kristus je největší světová pravda, kterou vlastníme" (Adolph Kolping).

Prosím o informování všech Kolpingových rodin ve Vašem svazu a o zpětné potvrzení, aby mohli být také tito účastníci při bohoslužbě v Minoritském kostele příslušným způsobem uvedeni.

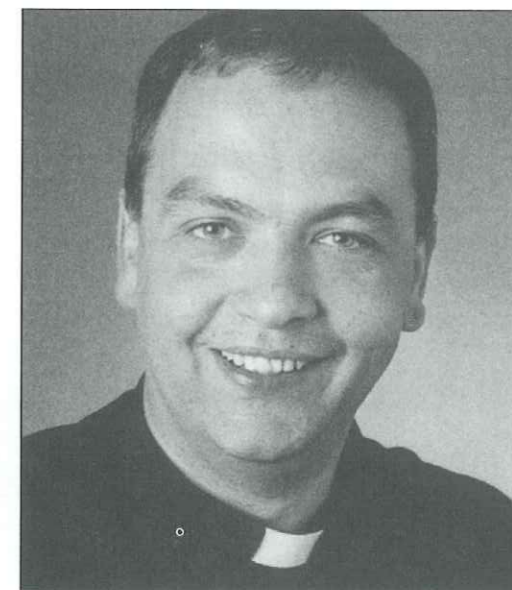
Těším se na Vaši účast při 2. řetězci modliteb za svatořečení Adolpha Kolpinga.

Váš

Axel Werner
generální duchovní správce
Mezinárodního Kolpingova díla

Blahoslavený Adolph Kolping

Axel Werner

KR Dobrá Voda – tábor Zálesí 2005

Již čtvrtým rokem se v srpnu konal dětský tábor pořádaný KR Dobrá Voda u Hartmanic. V letošním roce jsme se jako už tradičně sešli v Zálesí u Vacova, abychom společně se 30 dětmi prožili 11 dní plných her, zábavy, scének a zpěvu.

Tématem letošního tábora bylo vyšetřování ztráty legendárního deníku Sherlocka Holmese. Při pátrání se děti proměnily v tři spolu navzájem soupeřící detektivní kanceláře. Po důkladné přípravě a výcviku se rozjelo pátrání, jež nemá v dějinách kriminalistiky obdoby. Všichni zúčastnění detektivové nasadili všechny své schopnosti, aby byl případ co nejdříve vyřešen, což se nakonec i podařilo, byť odhalení pachatele bylo více než překvapivé.

Ale tábor jsme nestrávili jen pátráním, na programu byly i noční hry, oblíbené diskotéky, výlet do Vacova a to i přes to, že větší část tábora byla poznamenána deštěm.

Ale tábor jsme nestrávili jen pátráním, na programu byly i noční hry, oblíbené diskotéky, výlet do Vacova a to i přes to, že větší část tábora byla poznamenána deštěm.

A protože náš tábor je křesťanský, samozřejmostí byla i denní modlitba a účast na bohoslužbě. Tu zahajovací nám přímo v táboře sloužil P. Jan Nepomuk OPraem. V neděli jsme se pak vypravili do nedaleké Dobeše, kde jsme pozdravili místního duchovního správce P. Martina Vicha, který nás poté i navštívil u nás v táboře.

11 dní uteklo jak voda, a my všichni doufáme, že se příští rok sejdem opět a že spolu opět zažijeme další úžasné dobrodružství.

Petr Matějka

Kontinentální shromáždění Kolpingova díla Evropa

K Nizozemsku neodmyslitelně patří tulipány, sýry a hlavně spousta kol. Těmi je doslova zasypáno každé volné prostranství, jako toto před vlakovým nádražím v Nijmegen.

ské zemi. Tentokrát byl hostitelským městem nizozemský Nijmegen, kde letos místní Kolpingova rodina slavila 125. výročí od svého založení.

Nijmegen je nejstarší město Nizozemska a leží blízko hranic s Německem na řece Rýn. Po docela únavné takřka celodenní cestě jsem do Nijmegenu dorazil v pátek navečer a najít velký reprezentativní "Kolpinghuis" (Kolpingův dům) v centru města

Nijmegen (Nizozemsko),
30.9. - 2.10.2005

Dvakrát do roka se sjíždějí zástupci jednotlivých národních svazů sdružených do Kolpingova díla Evropa na shromáždění, konané pokaždé v jiné člen-

nebyl problém. Na první pohled bylo vidět, že tradice Kolpingova díla je v této části Nizozemska velká a zakořeněná, což je samozřejmě dané také polohou města, které leží pár kilometrů od hranic a není problém se zde domluvit německy.

Zde v Kolpingově domě jsem se setkal s mnoha známými tvářemi - Evropským sekretářem Hubertem Tintelottem, předsedkyní Barbarou Breher, duchovním správcem

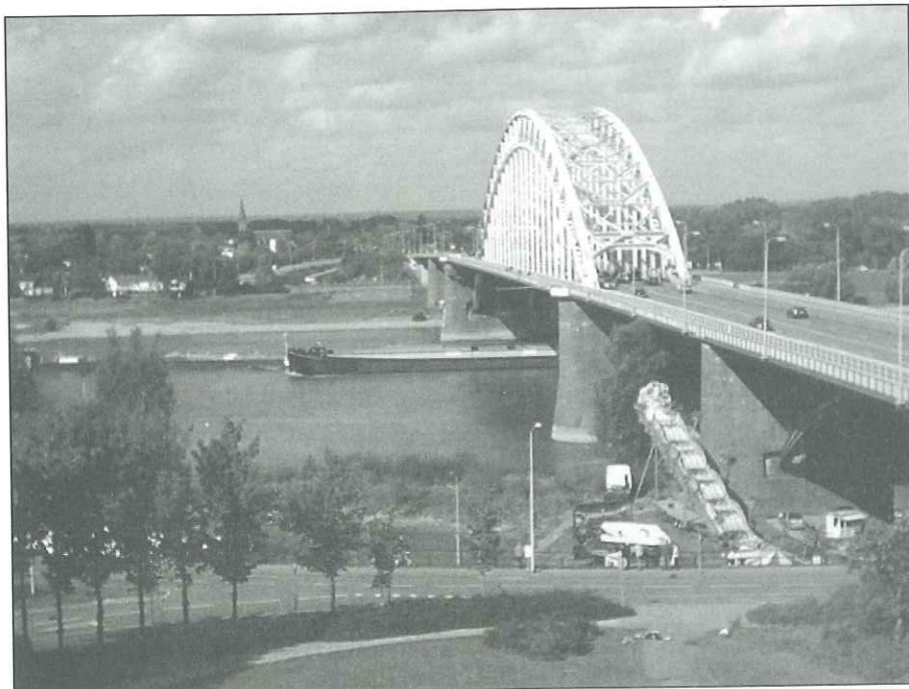

Členové představenstva KD Evropa. Zleva: Otto von Dellemann (Itálie-jihní Tyrolsko), Bernhard Burger (Švýcarsko), Hubert Tintelott (Německo), Barbara Breher (Německo), P. Alois Schröder (Německo) a Anton Salesny (Rakousko).

Kontinentální shromáždění Kolpingova díla Evropa

Známý most před řeku Rýn v Nijmegenu.

P.Aloisem Schröderem a asi třiceti dalšími stálými účastníky těchto zasedání. Již v pátek večer bylo oficiálně shromáždění zahájeno referátem členky Evropského parlamentu z Nizozemska paní Marie Martens. Její příspěvek a téměř celé zasedání bylo věnováno tématu: "Civilní společnost a politika". Také v sobotu se další referenti - Hubert Tintelott, Gregor Federhen (referent IKW) a Thomas Dörflinger (poslanec Bundestagu) věnovali této otázce a nad jejich podněty se zamýšleli také všichni účastníci, kteří byli rozděleni do několika pracovních skupin. Zde jsme měli mimo jiné možnost, porovnat situaci neziskových organizací v tradičních demokraciích jako je Německo, Švýcarsko či Nizozemsko na straně jedné a například v Srbsku a Černé

Duchovní správce Kolpingova díla Evropa P. Alois Schröder.

hoře na straně druhé. Vedle tohoto ústředního tématu se během diskuzí dostalo na další stěžejní oblasti zájmu Kolpingova díla jako jsou: rodina (Rodina - škola víry), Evropa (diskuze kolem zahájení přístupových rozhovorů s Tureckem, Evropa potřebuje hodnoty, apod.). Projednáván byl také návrh Prohlášení Mezinárodního Kolpingova díla k integraci Evropy a dalšímu vývoji Evropské rady.

Abychom se moc nepředěli, připravili pro nás místní členové Kolpingovy rodiny zpestření programu v podobě odpolední prohlídky města, kde jsme mohli poznat jak starobylé město Nijmegen je. Vykopávky z dob Římské

říše nás o tom přesvědčily. Zmínka o nedaleké nejvyšší hoře (90 metrů nad mořem), ke které se sjíždějí obyvatelé ze všech koutů rovinatého Nizozemska jako do Mekky, u nás vyvolala pochopitelně smích. Sobotní večer jsme pak strávili

Kontinentální shromáždění Kolpingova díla Evropa

společně s KR Nijmegen při slavnostní mši svaté sloužené P.Aloisem Schröderem a dalšími přítomnými kněžími. Následoval pak společenský večer v sále Kolpingova domu, kde svůj um předvedl mimo jiné mužský pěvecký sbor Kolpingova domu.

Nedělní část zasedání byla věnována zprávám členů představenstva KD Evropa za uplynulé pololetí. Po vydatném obědě již nastal čas loučení, protože na mnohé ze zúčastněných čekala náročná a dlouhá cesta domů. Ta moje vedla přes Düsseldorf a Prahu a kolem třetí hodiny ranní končila v posteli na Okružní ulici ve Žďáře nad Sázavou.

Přínos účasti na zasedání spatřuji ve dvou věcech. Zaprvé je to přítomnost zástupce Kolpingova díla ČR na zasedání nejvyššího orgánu evropského Kolpingova díla a tím projevovaný zájem o dění za našimi hranicemi. Druhým kladem mé přítomnosti bylo nepochybně navázání osobních kontaktů s přítomnými zástupci národních svazů. A právě tyto osobní kontakty jsou mnohdy velmi důležité, například při hledání partnerských Kolpingových rodin nebo zahraničních účastníků na různé akce.

Michael Kubík

Předsedkyně Kolpingova díla Evropa paní Barbara Breher je ve funkci od minulého zasedání ve slovinském Celje.

Při slavnostním večeru se členy místní Kolpingovy rodiny zaspíval také pěvecký sbor Kolpingova domu v Nijmegenu.

Vyhlička

Rekreační středisko pro mládež

Těchov 158, 678 01 Blansko, tel. 516 415 080
608 555 042, 604 911 878; vyhlidka@kolping.cz
Provozovatel: Kolpingovo dílo České republiky

Poloha objektu

Zařízení se nachází v klidné přírodní lokalitě (3 km od města Blansko), v těsné blízkosti chráněné krajinné oblasti Moravský kras.

Vybavení

Součástí objektu, jehož kapacita činí 70 míst ve dvou - čtyřlůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením, je kuchyň, jídelna a restaurace, společenská místnost s TV a videem, vstupní hala se stoly na ping-pong, hřiště na fotbal a volejbal a místo pro pálení táborových ohňů. V těsné blízkosti objektu se nachází rybník s možností koupání.

Školky a školy v přírodě

Plná penze od 180 Kč za dítě a den. Na každých 10 dětí 1 osoba pedagogického dozoru zdarma!

Ubytování a stravování

- ubytování 180 Kč osoba/noc
- plná penze 320 Kč osoba/den

Tipy na výlety

- jeskyně Moravského krasu (max. vzdálenost 10 km)
- propast Macocha, 7 km
- zámek Rájec-Jestřebí, 10 km

nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.
telefon, fax: 566 620 207, 566 585 010
kolping@kolping.cz, www.kolping.cz

TÁBORY • REKREACE • ŠKOLENÍ • FIREMNÍ AKCE • ŠKOLY V PŘÍRODĚ

trinet

komplexní služby v oboru výpočetní techniky

■ výpočetní technika

prodej a servis počítačů, periférií, prodej spotřebního materiálu

■ digitální minilab

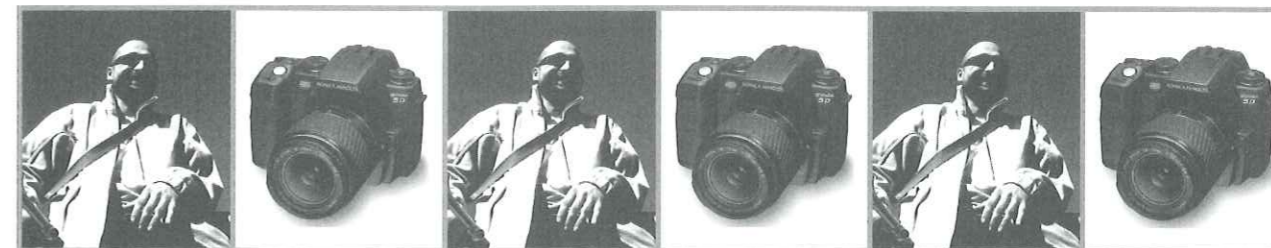
1. digitální minilab ve Žďáře n.S., digitální fotografie, ateliér

■ webdesign

návrh, realizace a správa www stránek, hosting, registrace domén

■ velkoformátový tisk

interiérový/exteriérový tisk na zařízení Hewlett Packard HP 5500

1. Digitální minilab

▶▶▶▶▶▶▶▶▶▶ ve Žďáře nad Sázavou

- Na počkání fotografie z digitálních aparátů
- Identifikační foto na občanské a řidičské průkazy, pasy, víza atd.
- Digitalizace fotografií, negativů, diapositivů, zálohování na CD
- Fotografování ve vlastním ateliéru
- Prodej fotoaparátů, foto techniky a příslušenství
- Sběrna digitálních fotografií v Hypernově ve Žďáře nad Sázavou

nám. Republiky 22, 591 01 Žďár n.Sáz., 566 655 211, www.trinet.as, trinet@trinet.as

Akce, na kterých byste neměli chybět

Živý Betlém

20. prosince 2005, Žďár nad Sázavou

Tradiční vánoční divadelní představení na žďárském náměstí Republiky začne v 16.00 hodin. Na organizaci celé akce se výraznou měrou podílejí pedagogové a studenti BiGy, SOU A. Kolpinga a členové Kolpingovy rodiny Žďár.

Klanění mudrců

8. ledna 2006, Velká Losenice

Divadelní ochotnické představení členů farnosti z Velké Losenice. Příběh o čtvrtém z mudrců rozehrají aktéři v 16.00 hodin před zvoničkou kostela sv. Jakuba.

Společenský ples

20. ledna 2006, Žďár nad Sázavou

Ples Kolpingova díla ČR, Biskupského gymnázia a SOU A. Kolpinga přivítá žďárský Dům kultury. Samozřejmostí je bohatý program, tombola a občerstvení na velmi vysoké gastronomické úrovni z kuchyně SOU A. Kolpinga.

Poutní zájezd do Říma

1. - 5. srpna 2006

Dlouho očekávaný zájezd pro členy a příznivce Kolpingova díla ČR se uskuteční začátkem srpna příštího roku. V programu nebude chybět návštěva tradičních míst věčného města Říma, ale také např. modlitba u hrobu Jana Pavla II., beseda s kardinálem Špidlíkem nebo návštěva Kolpingových přátel v Brixenu.

KOLPING ABS STAVEBNÍ FIRMA

- Vodohospodářské a inženýrské stavby
- Pozemní a dopravní stavby
- Doplňkové stavby

- provádění staveb, jejich změn a odstraňování
- lesnictví, těžba dřeva a poskytování služeb v myslivosti
- úprava nerostů a dobývání rašeliny a bahna a jejich úprava
- výroba stavebních hmot a jejich stavebních výrobků
- silniční motorová doprava nákladní
- poskytování technických služeb
- pronájem a půjčování věcí movitých
- činnost podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců
- specializovaný maloobchod
- velkoobchod
- zprostředkování obchodu
- zprostředkování služeb
- činnost účetních poradců a vedení účetnictví
- hostinská činnost

 Kolping ABS spol. s r. o.

Revoluční 1880/44,
591 01 Žďár nad Sázavou
tel.: 566 621 878, 566 621 238
fax: 566 627 477
e-mail: info@kolpingabs.cz
web: www.kolpingabs.cz